

lemmer selv vil tage Ordet. I øvrigt skal jeg ikke gaa i Enkeltheder, jeg mener derom at kunne henvise til de udførlige Udtalelser, jeg har fremsat ved Lovforslagets tidligere Behandlinger her i Tinget. Jeg skal følgelig indskrænke mig til at anbefale Flertallets Indstilling til Vedtagelse i det høje Ting.

Olga Knudsen: Jeg skal følge den ærede foregaaende Talers Eksempel og ikke gaa i Enkeltheder. Lovforslaget er jo — jeg maa sige: desværre — en gammel Bekendt af dette høje Ting. Det har vandret fra det ene Ting til det andet. Men det er i hvert Fald for Mindretallet i Udvalget glædeligt at se, at Lovforslaget stadig vender tilbage fra det høje Folketing i en saadan forandret Skikkelse, at det følger de Principper, som Mindretallet indenfor Udvalget har ønsket skulde være de ledende i denne Lovgivning. De to Hovedprincipspørgsmaal er Spørgsmaalene om Kommuneafstemning og om Erstatning. Der har indenfor Flertallet i Udvalget været Ønske om saa vidt muligt at føre Loven tilbage til at være en almindelig Næringslov. Men det har den Del af Mindretallet, der hører til det Parti, jeg er Medlem af, Partiet Venstre, og vore Meningsfæller i dette Spørgsmaal ikke kunnet gaa med til. Vi mener, at hvis Lovforslaget blev ført tilbage til at være en almindelig Næringslov, vilde der ske for mange Misbrug. Vi har heller ikke kunnet gaa ind paa de Betingelser, der af Flertallet i Udvalget stilles for Kommuneafstemningerne. Vi mener ligesom Flertallet i det høje Folketing, at vi derved vilde berøve Kommunerne en stor Del af den Indflydelse, som de i Virkeligheden allerede gennem mange Aar har haft paa Afgørelsen af disse vanskelige Spørgsmaal i de enkelte Kommuner. Hvad endelig Erstatningsspørgsmaalet angaar, kan vi, da efter Lovforslaget, som det foreligger, og som det er vedtaget af Folketinget, Beværtning og Handel med stærke Drikke er en Bevillingssag, slet ikke gaa med til, at der dertil knyttes et Erstatningskrav. Jeg skal derfor paa mine Meningsfællers og egne Vegne indtrængende anbefale det høje Ting at stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er forelagt af den højtærede Indenrigsminister og, jeg maa sige, varmt anbefalet af ham i denne Samling.

Jeg tror ikke, der er et eneste Medlem i dette høje Ting, som ikke paa den ene eller anden Maade er knyttet til so-

cial Virksomhed, hvis Formaal det er at bevare Hjemmene og beskytte Børnene, og man har vistnok heller ikke uden Grund sagt, at vort Aarhundrede er Barnets Aarhundrede, idet det mere end nogen Sinde er gaaet op for Samfundet, hvilken Værdi Børnene er. Mindretallet i Udvalget har nu den Opfattelse, at intet Middel er saa virksomt netop i Børneforsorgsarbejdet som en god Ædruelighedslovgivning, og at netop det Lovforslag, som her er forelagt, vil være meget virksomt i den Henseende. Jeg skal derfor endnu en Gang indtrængende anbefale ærede Medlemmer af dette høje Ting at stemme for Lovforslaget, saaledes som det er forelagt.

Holdgaard: Som det allerede er bemærket, og som det fremgaar af Betænkningen, har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal. Dette sidste, som bestaar af 6 Medlemmer, indstiller Lovforslaget til Vedtagelse i uforandret Skikkelse, det vil altsaa sige, at det anbefaler at stemme imod Flertallets Ændringsforslag. I denne Forbindelse vil jeg gerne sige overfor det ærede Medlem, der talte som Ordfører for Flertallet (Godskesen), at vi har jo ogsaa resigneret, naar vi indstiller Lovforslaget, som det er forelagt af Indenrigsministeren, til Vedtagelse. Som vi har gjort opmærksom paa i Betænkningen, har de 5 Medlemmer af Mindretallet ønsket Tilføjelser i, hvad vi kalder ædruelighedsvenlig Retning, indført i Lovforslaget, men vi har resigneret, fordi vi i nogen Maade har Tro paa at faa Lovforslaget vedtaget, naar vi har den højtærede Ministers Støtte dertil. Det er ogsaa mig en personlig Tilfredsstillelse at kunne føje Ministeren i dette Tilfælde ved at anbefale det af ham fremsatte og, som det blev sagt før, varmt anbefalede Lovforslag, idet jeg føler, at jeg har en gammel Gæld til Ministeren. Da vi i November Maaned 1921 behandlede Beværterloven angaaende de sønderjydske Landsdele, rettede den højtærede Minister en Henstilling til mig om at lægge min Indflydelse i Vægtskaalen for en Revision af Beværterloven, og dertil svarede jeg, at Ministeren ikke skulde komme til at savne min Støtte. Det er den, jeg gerne vil yde Ministeren nu ved indtrængende at anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme imod det af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Da man ikke fra anden Side har været særlig inde paa de Punkter, om hvilke der er Uenighed — og der er jo ikke mange —, skal jeg heller ikke komme dybt